

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

10. oktober 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 371/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 371/02	Sag C-369/16 P: Appel iværksat den 5. juli 2016 af Irland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 22. april 2016 i de forenede sager T-50/06 RENV II og T-69/06 RENV II, <i>Aughinish Alumina Ltd mod Europa-Kommissionen</i>	2
2016/C 371/03	Sag C-383/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af <i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene)</i> den 11. juli 2016 — <i>Vion Livestock BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken</i>	3
2016/C 371/04	Sag C-397/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af <i>Corte d'appello di Milano (Italien)</i> den 18. juli 2016 — <i>Acacia Srl mod Konkursboet efter Pneusgarda Srl og Audi AG</i>	4
2016/C 371/05	Sag C-398/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af <i>Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene)</i> den 18. juli 2016 — <i>X BV mod Staatssecretaris van Financiën</i>	4
2016/C 371/06	Sag C-399/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af <i>Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene)</i> den 18. juli 2016 — <i>X NV mod Staatssecretaris van Financiën</i>	5

2016/C 371/07	Sag C-427/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1. august 2016 — »Chez Elektro Balgaria« AD mod Yordan Kotsev	6
2016/C 371/08	Sag C-428/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1. august 2016 — »FrontEx International« EAD mod Emil Yanakiev	6
2016/C 371/09	Sag C-430/16 P: Appel iværksat den 2. august 2016 af Bank Mellat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. juni 2016 i sag T-160/13, Bank Mellat mod Rådet	7
Retten		
2016/C 371/10	Sag T-360/16: Sag anlagt den 27. juni 2016 — Dimos Athinaion mod Kommissionen	9
2016/C 371/11	Sag T-370/16: Sag anlagt den 12. juli 2016 — Anheuser-Busch Inbev og Ampar mod Kommissionen	9
2016/C 371/12	Sag T-399/16: Sag anlagt den 25. juli 2016 — CK Telecoms UK Investments mod Kommissionen	10
2016/C 371/13	Sag T-400/16: Sag anlagt den 27. juli 2016 — Maximum Play mod EUIPO (MAXPLAY)	11
2016/C 371/14	Sag T-409/16: Sag anlagt den 31. juli 2016 — Makhlouf mod Rådet	12
2016/C 371/15	Sag T-410/16: Sag anlagt den 31. juli 2016 — Makhlouf mod Rådet	13
2016/C 371/16	Sag T-417/16: Sag anlagt den 28. juli 2016 — Achemos Grupè og Achema mod Kommissionen	14
2016/C 371/17	Sag T-423/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — De Masi mod Kommissionen	15
2016/C 371/18	Sag T-430/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — Intercontinental Exchange Holdings mod EUIPO (BRENT INDEX)	16
2016/C 371/19	Sag T-431/16: Sag anlagt den 1. august 2016 — VIMC mod Europa-Kommissionen	16
2016/C 371/20	Sag T-433/16: Sag anlagt den 3. august 2016 — Pometon mod Kommissionen	17
2016/C 371/21	Sag T-436/16: Sag anlagt den 3. august 2016 — AEIM og Kazenas mod Kommissionen	19
2016/C 371/22	Sag T-437/16: Sag anlagt den 5. august 2016 — Italien mod Kommissionen	20
2016/C 371/23	Sag T-443/16: Sag anlagt den 9. august 2016 — Italien mod Kommissionen	21
2016/C 371/24	Sag T-446/16 P: Appel iværksat den 10. august 2016 af CC til prøvelse af Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-9/12 RENV, CC mod Parlamentet	22
2016/C 371/25	Sag T-453/16: Sag anlagt den 10. august 2016 — Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 mod EUIPO — 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)	23
2016/C 371/26	Sag T-464/16 P: Appel iværksat den 22. august 2016 af HI til prøvelse af Personalerettens dom af 10. juni 2016 i sag F-133/15, HI mod Kommissionen	24
2016/C 371/27	Sag T-465/16: Sag anlagt den 23. august 2016 — Cotecnica mod EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)	25

2016/C 371/28	Sag T-466/16: Sag anlagt den 23. august 2016 — NRW. Bank mod SRB	25
2016/C 371/29	Sag T-468/16: Sag anlagt den 23. august 2016 — Verein Deutsche Sprache mod Kommissionen . . .	26
2016/C 371/30	Sag T-474/16: Sag anlagt den 25. august 2016 — Société wallonne des aéroports mod Kommissionen	28

Retten for EU-Personalesager

2016/C 371/31	Sag F-39/16: Sag anlagt den 4. august 2016 — ZZ mod Kommissionen	29
2016/C 371/32	Sag F-41/16: Sag anlagt den 11. august 2016 — ZZ mod EU-Udenrigstjenesten	29
2016/C 371/33	Sag F-42/16: Sag anlagt den 12. august 2016 — ZZ mod EIB	30
2016/C 371/34	Sag F-43/16: Sag anlagt den 18. august 2016 — ZZ mod Kommissionen	31
2016/C 371/35	Sag F-44/16: Sag anlagt den 19. august 2016 — ZZ mod Kommissionen	31
2016/C 371/36	Sag F-45/16: Sag anlagt den 17. august 2016 — ZZ mod EIB	32
2016/C 371/37	Sag F-46/16: Sag anlagt den 26. august 2016 — ZZ mod Kommissionen	32
2016/C 371/38	Sag F-47/16: Sag anlagt den 26. august 2016 — ZZ mod Kommissionen	33
2016/C 371/39	Sag F-48/16: Sag anlagt den 26. august 2016 — ZZ mod Kommissionen	33
2016/C 371/40	Sag F-85/12: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Roest mod Kommissionen .	34
2016/C 371/41	Sag F-18/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — McMichael mod Kommissionen	34
2016/C 371/42	Sag F-19/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Boyd mod Kommissionen . .	35
2016/C 371/43	Sag F-57/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Hoeve mod Kommissionen .	35
2016/C 371/44	Sag F-70/14: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Cobo Benito mod Kommissionen	35
2016/C 371/45	Sag F-128/15: Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Marinozzi og Cat mod Kommissionen	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 371/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 364 af 3.10.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 350 af 26.9.2016

EUT C 343 af 19.9.2016

EUT C 335 af 12.9.2016

EUT C 326 af 5.9.2016

EUT C 314 af 29.8.2016

EUT C 305 af 22.8.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 5. juli 2016 af Irland til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 22. april 2016 i de forenede sager T-50/06 RENV II og T-69/06 RENV II, *Aughinish Alumina Ltd mod Europa-Kommissionen*

(Sag C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

*Processprog: engelsk***Parter**

Appellant: Irland (ved E. Creedon og T. Joyce, som befuldmægtigede, og Senior Counsel P. McGarry)

De andre parter i appelsagen: *Aughinish Alumina Ltd* og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- Afgørelsen annulleres ⁽¹⁾.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Irland har fremsat fire anbringender i denne appel:

- a) Rettens dom er behæftet med en retlig fejl, idet den har fastslået, at retssikkerhedsprincippet ikke fandt anvendelse og/eller, at Irland og *Aughinish Alumina Ltd* ikke kunne gøre brug heraf, uagtet Kommissionens uundskyldelige forsinkelse med at vedtage den anfægtede afgørelse.
- b) Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at der ikke var sket tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, til trods for, at Retten fandt, at forsinkelsen i Kommissionens undersøgelse var ubegrundet og uundskyldelig.
- c) Retten har begået en fejl ved at fastslå, at den omhandlede støtte »*svarede til en støtteordning*» som defineret i artikel 1, litra d), i Rådets forordning 659/1999 ⁽²⁾, endvidere har Retten begået en fejl ved at fastslå, at forældelsesfristen i artikel 15 i forordning 659/1999 begyndte at løbe fra datoen for hver enkelt indførsel af mineralolie foretaget af *Aughinish Alumina Ltd*.

- d) Retten har begået en fejl ved at afvise sagsøgernes påstand på det grundlag, at støtten kunne defineres som eksisterende førtiltrædelsesstøtte.

- (¹) Kommissionens beslutning 2006/323/EF af 7.12.2005 om den punktafgiftsfritagelse for mineralolie anvendt som brændstof til produktion af aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen og på Sardinien, som henholdsvis Frankrig, Irland og Italien har indført (meddelt under nummer K(2005) 4436) (EUT L 119, s. 12).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nederlandene) den 11. juli 2016 — Vion Livestock BV mod Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Sag C-383/16)

(2016/C 371/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vion Livestock BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Economische Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 4, og artikel 8, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 (¹) af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter [...] sammenholdt med bestemmelserne vedrørende logbogen i bilag II til denne forordning fortolkes således, at de omfatter den forpligtelse for organisatoren af forsendelsen og/eller brugeren, at de ved forsendelse af dyr til et tredjeland skal føre logbogen helt frem til bestemmelsesstedet i dette tredjeland?
- 2) Skal artikel 5 og 7 i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 (²) af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport [...] sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt logbogen ikke er ført helt frem til bestemmelsesstedet i tredjelandet, fordi transportvirksomheden har opfyldt sin pligt til at give logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet i henhold til punkt 7 i bilag II til forordning nr. 1/2005?
- 3) Skal artikel 5 og 7 i forordning nr. 817/2010 sammenholdt med forordningens artikel 4 fortolkes således, at eksportrestitutionerne skal tilbagesøges, såfremt eksportøren ikke kan godtgøre, at forskrifterne i forordning nr. 1/2005 er opfyldt i en situation, hvor dyrlægen inden for rammerne af den kontrol, han i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 817/2010 skal gennemføre i tredjelandet, ikke kan efterprøve, om ruteplansoptegnelserne (logbogen) er tilfredsstillende, dvs. om bestemmelserne i forordning nr. 1/2005 er overholdt (og han følgelig heller ikke kan bekræfte, at kontrolresultatet er tilfredsstillende), fordi transportvirksomheden har givet logbogen til embedsdyrlægen på udgangsstedet?

(¹) EUT 2005, L 3, s. 1.

(²) EUT 2010, L 245, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte d'appello di Milano (Italien) den 18. juli 2016 — Acacia Srl mod Konkursboet efter Pneusgarda Srl og Audi AG

(Sag C-397/16)

(2016/C 371/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Acacia Srl

Sagsøgte: Konkursboet efter Pneusgarda Srl og Audi AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er (a) princippet om frie varebevægelser og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser; (b) princippet om de EU-retlige konkurrencereglers effektivitet og princippet om liberalisering af det indre marked; (c) princippet om EU-rettens effektive virkning og princippet om EU-rettens ensartede anvendelse i hele Unionen; (d) EU-rettens sekundære bestemmelser såsom direktiv 98/71 ⁽¹⁾, især direktivets artikel 14, artikel 1 i forordning nr. 461/2010 ⁽²⁾ samt FN/ECE-regulativ nr. 124 til hinder for en fortolkning af artikel 110 i forordning nr. 6/2002 ⁽³⁾, der indeholder reparationsklausulen, hvorefter en kopifælg, som æstetisk set er identisk med den fabriksmonterede originale fælg og godkendt i henhold til det nævnte FN/ECE-regulativ nr. 124, udelukkes fra begrebet komponent til et sammensat produkt (motorkøretøj), som kan anvendes i forbindelse med reparation af motorkøretøjet, således at det atter får sit oprindelige udseende?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, er bestemmelserne om industrielle enerettigheder til registrerede design, på grundlag af en afvejning af de i det første spørgsmål anførte interesser, da til hinder for at anvende reparationsklausulen på kopier af komplementære produkter, som kunden frit kan vælge, fordi reparationsklausulen skal fortolkes restriktivt, således at den kun omfatter reservedele i en bestemt form, dvs. komponenter, hvis form er fastlagt på en i det væsentlige uforanderlig måde i forhold til det sammensatte produkts udseende, og udelukker andre komponenter, som kan betragtes som substituerbare og frit kan monteres efter kundens valg?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, hvilke foranstaltninger skal producenter af kopifælg da træffe for at sikre lovlig markedsføring af produkter, der anvendes til reparation og genetablering af et sammensat produkts oprindelige udseende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13.10.1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289, s. 28)

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 461/2010 af 27.5.2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen (EUT L 129, s. 52).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12.12.2001 om EF-design (EFT L 3, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. juli 2016 — X BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-398/16)

(2016/C 371/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 43 EF og artikel 48 EF (nu artikel 49 TEUF og artikel 53 TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter et moderselskab med hjemsted i en medlemsstat for så vidt angår et lån, som vedrører et kapitalindskud i et datterselskab, der har hjemsted i en anden medlemsstat, nægtes et rentefradrag, mens dette fradrag ville kunne anvendes, såfremt det nævnte datterselskab var optaget i en skattemæssig enhed — med en nederlandsk skattemæssig enheds egenskaber — med det nævnte moderselskab, idet sammenhængen med et sådant kapitalindskud i så fald ikke ville fremgå som følge af konsolideringen?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. juli 2016 — X NV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-399/16)

(2016/C 371/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X NV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og artikel 48 EF (nu artikel 49 TEUF og artikel 53 TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter et moderselskab med hjemsted i en medlemsstat for så vidt angår det beløb, som det har investeret i et datterselskab, som har hjemsted i en anden medlemsstat, ikke kan tage hensyn til valutatab, mens det ville kunne gøre dette, såfremt det nævnte datterselskab var optaget i en skattemæssig enhed — med en nederlandsk skattemæssig enheds egenskaber — med det nævnte moderselskab med hjemsted i den førstnævnte medlemsstat, hvilket skyldes konsolideringen inden for den skattemæssige enhed?
 - 2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Kan eller skal det ved beregningen af det valutatab, der skal tages hensyn til, i dette tilfælde lægges til grund, at også (et eller flere) direkte eller indirekte datterselskaber, som har hjemsted i EU, og som indirekte — via det førstnævnte datterselskab — ejes af det pågældende moderselskab, ville være blevet optaget i den skattemæssige enhed?
 - 3) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende: Skal der i dette tilfælde kun tages hensyn til valutatab, som ville have givet sig udslag ved en optagelse i moderselskabets skattemæssige enhed i de år, som sagen vedrører, eller skal der også tages hensyn til de valutaresultater, som ville have givet sig udslag i tidligere år?
-

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1. august
2016 — »Chez Elektro Balgaria« AD mod Yordan Kotsev**

(Sag C-427/16)

(2016/C 371/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Chez Elektro Balgaria« AD

Sagsøgt: Yordan Kotsev

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 101, stk. 1, TEUF (forbud mod at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen) til hinder for artikel 36, stk. 2, i lov om advokatvirksomhed, ifølge hvilken en sammenslutning af virksomheder, som udøver liberale erhverv (det øverste advokatråd), har beføjelse til på grundlag af en af staten overdraget kompetence på forhånd at fastsætte minimumspriser på de ydelser, som disse virksomheder udfører (advokatsalærer)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den civile retsplejelovs artikel 78, stk. 5, in fine (i den del, hvor denne bestemmelse ikke tillader en nedsættelse af advokatsalæret under en fastsat minimumsstørrelse) i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 132, nr. 5, i lov om advokatvirksomhed (vedrørende anvendelsen af denne lovs artikel 136, stk. 1) i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 4) Er artikel 56, stk. 1, TEUF (forbud mod begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser) til hinder for artikel 36, stk. 2, i lov om advokatvirksomhed?
- 5) Er den civile retsplejelovs artikel 78, stk. 8, i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 6) Er den civile retsplejelovs artikel 78, stk. 8, i strid med direktiv 77/249 ⁽¹⁾ (for så vidt angår retten for personer, som repræsenteres af juridiske rådgivere, til at forlange advokatsalærer)?
- 7) Er artikel 2a i de supplerende bestemmelser til bekendtgørelse nr. 1 i strid med direktiv 2006/112 ⁽²⁾, som tillader at anse momsen for en bestanddel af prisen for en ydelse, der er udført i forbindelse med udøvelse af et liberalt erhverv (vedrørende indregningen af momsen som en del af det skyldige advokatsalær)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EØF af 22.3.1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78, s. 17).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 1. august
2016 — »FrontEx International« EAD mod Emil Yanakiev**

(Sag C-428/16)

(2016/C 371/08)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »FrontEx International« EAD

Sagsøgt: Emil Yanakiev

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 101, stk. 1, TEUF (forbud mod at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen) til hinder for artikel 36, stk. 2, i lov om advokatvirksomhed, ifølge hvilken en sammenslutning af virksomheder, som udøver liberale erhverv (det øverste advokatråd), har beføjelse til på grundlag af en af staten overdraget kompetence på forhånd at fastsætte minimumspriser på de ydelser, som disse virksomheder udfører (advokatsalærer)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den civile retsplejelovs artikel 78, stk. 5, in fine (i den del, hvor denne bestemmelse ikke tillader en nedsættelse af advokatsalæret under en fastsat minimumsstørrelse) i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 132, nr. 5, i lov om advokatvirksomhed (vedrørende anvendelsen af denne lovs artikel 136, stk. 1) i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 4) Er artikel 56, stk. 1, TEUF (forbud mod begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser) til hinder for artikel 36, stk. 2, i lov om advokatvirksomhed?
- 5) Er den civile retsplejelovs artikel 78, stk. 8, i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF?
- 6) Er den civile retsplejelovs artikel 78, stk. 8, i strid med direktiv 77/249 (for så vidt angår retten for personer, som repræsenteres af juridiske rådgivere, til at forlange advokatsalærer)?
- 7) Er artikel 2a i de supplerende bestemmelser til bekendtgørelse nr. 1 i strid med direktiv 2006/112, som tillader at anse momsen for en bestanddel af prisen for en ydelse, der er udført i forbindelse med udøvelse af et liberalt erhverv (vedrørende indregningen af momsen som en del af det skyldige advokatsalær)?

Appel iværksat den 2. august 2016 af Bank Mellat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 2. juni 2016 i sag T-160/13, Bank Mellat mod Rådet

(Sag C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bank Mellat (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og Z. Burbeza, M. Brindle, QC, og barristers R. Blakeley og J. MacLeod)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- Artikel 1, nr. 15), i forordning nr. 1263/2012⁽¹⁾ annulleres, enten i sin helhed eller for så vidt som den vedrører appellanten.
- Det fastslås, at artikel 1, nr. 6), i afgørelse 2012/635/FUSP⁽²⁾ ikke finder anvendelse på appellanten.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende appelsag og behandlingen af sagen ved Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellanten, Bank Mellat («**banken**»), har appelleret Rettens (Første Afdeling) dom af 2. juni 2016 i sag T-160/13, *Bank Mellat mod Rådet*, EU:T:2016:331 («**dommen**»). Banken har kort fortalt anført, at Retten begik en fejl ved at undlade at give medhold i påstanden om at annullere forskellige foranstaltninger, der udgør en «**finansiel embargo**» mod banken, eller at fastslå, at disse ikke finder anvendelse på banken, nemlig:
 - (1) Artikel 1, nr. 15), i Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012.
 - (2) Artikel 1, nr. 6), i afgørelse 2012/635/FUSP.
2. Banken har nærmere bestemt identificeret tre appelanbringender vedrørende retlige fejl i Rettens vurdering af indholdet af bankens påstand:
 - (1) Retten begik en retlig fejl i fortolkningen og anvendelsen af kravet om «**nødvendighed**» i artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde («**TEUF**») (første appelanbringende).
 - (2) Retten begik en fejl ved at fastslå, at den finansielle embargo var forholdsmæssig, hvilket medfører et yderligere antal specifikke retlige fejl (andet appelanbringende).
 - (3) Retten begik en fejl ved at antage, at den finansielle embargo var i overensstemmelse med andre af EU-rettens almindelige grundsætninger (tredje appelanbringende).
3. Banken har også identificeret to vide appelanbringender vedrørende retlige fejl i Rettens vurdering af, om dele af bankens påstand kunne antages til realitetsbehandling:
 - (1) Retten udskilte fejlagtigt elementer af den finansielle embargo og fastslog, at bankens påstand ikke kunne antages til realitetsbehandling for så vidt angik disse (fjerde appelanbringende).
 - (2) Retten begik en fejl ved specifikt at fastslå, at den ikke havde kompetence i henhold til artikel 275 TEUF til at træffe afgørelse i bankens anfægtelse af artikel 1, nr. 6), i afgørelse 2012/635/FUSP (femte appelanbringende).
4. Banken har anmodet Retten om at ophæve dommen og tage bankens påstand til følge.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1263/2012 af 21.12.2012 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2012, L 356, s. 34).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15.10.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2012, L 282, s. 58).

RET TEN

Sag anlagt den 27. juni 2016 — Dimos Athinaion mod Kommissionen

(Sag T-360/16)

(2016/C 371/10)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimos Athinaion (Athen Kommune) (Athen, Grækenland) (ved advokat G. Georgakarakos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens forordning (EU) 2016/646 af 20. april 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 692/2008 med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6) ⁽¹⁾ annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 191 TEUF, der definerer målene for Den Europæiske Unions politik på miljøområdet.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der fastsætter retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT 2016, L 109, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

Sag anlagt den 12. juli 2016 — Anheuser-Busch Inbev og Ampar mod Kommissionen

(Sag T-370/16)

(2016/C 371/11)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Anheuser-Busch Inbev (Bruxelles, Belgien) og Ampar (Leuven, Belgien) (ved advokaterne A. von Bonin, O. Brouwer og A. Haeltermann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 11. januar 2016 om skattefritagelse for overskydende fortjeneste, statsstøtteordning SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 134 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om en retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn ved fastlæggelsen af den angivelige statsstøtteforanstaltning og dens kvalificering som statsstøtte som omhandlet i artikel 1, litra d), i forordning 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i artikel 107 TEUF.
2. Andet anbringende om en retlig fejl og en urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet det blev fastslået, at ordningen med justeringer for overskydende fortjeneste udgør statsstøtte.
3. Tredje anbringende om et åbenbart urigtigt skøn ved udpegningen af koncernerne som modtagere af den angivelige støtte og tilsidesættelse af legalitetsprincippet og artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning og god forvaltning.

Sag anlagt den 25. juli 2016 — CK Telecoms UK Investments mod Kommissionen

(Sag T-399/16)

(2016/C 371/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CK Telecoms UK Investments Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne T. Wessely og O. Brouwer, og solicitors A. Woods, J. Aitken og M. Davis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 11. maj 2016, C (2016) 2796 i sag COMP/M.7612 — Hutchison 3G UK Investments Limited/Telefónica (Europe plc), meddelt til Hutchison den 13. maj 2016, hvorved Hutchisons foreslåede erhvervelse af Telefónica Europe plc blev erklæret uforenelig med det indre marked og EØS-aftalen i medfør af artikel 8, stk. 3, i Rådets forordning nr. 139/2004 annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder enhver eventuel intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik retlige fejl, anlagde åbenbare fejlskøn og tilsidesatte væsentlige formforskrifter ved fortolkningen og anvendelsen af de retlige kriterier for vurderingen af horisontale ikke-koordinerede virkninger på markedet for detailmarkedet for mobile telekommunikationstjenester i Det Forenede Kongerige. Kommissionen begik navnlig en fejl med hensyn til kvalificeringen af sagsøgeren som »en betydelig konkurrent« og ved bedømmelsen af konkurrencetætheden. Kommissionen anlagde også åbenbart fejlagtige skøn ved analysen af de forudsagte prisindvirkninger og den fusionerede enheds sandsynlige incitamenter efter fusionen.
2. Andet anbringende om et åbenbart fejlskøn og en urigtig gengivelse af beviserne med hensyn til analysen af det kontrafaktiske scenario. Navnlig undlod Kommissionen at vurdere Hutchisons netværkskapacitet sammenlignet med dennes konkurrenters, og den lagde uretmæssigt Hutchisons angivelige mulighed for at gennemføre forbrugsstyringsinitiativer, såsom prisforhøjelser, til grund som en begrundelse for at forkaste Hutchisons beviser vedrørende dennes fremtidige netværkskapacitet.
3. Tredje anbringende om faktiske fejl, retlige fejl, åbenbare fejlskøn og tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter med hensyn til horisontale ikke-koordinerede virkninger forårsaget af netværksdeling. Kommissionen begik navnlig fejl i forbindelse med dens nye forslag vedrørende nødvendigheden og omfanget af »tilpasning« blandt konkurrenter i netværksdelingsaftaler, og Kommissionen begik en retlig fejl og anlagde åbenbart urigtige skøn, idet den baserede sine konklusioner på mulig skade påført konkurrenterne til den fusionerede enhed i stedet for konkurrencen. Kommissionen begik yderligere fejl ved at forkaste de tilsagn, Hutchison tilbød, som fuldt ud ville have løst alle Kommissionens betænkeligheder vedrørende netværksdeling.
4. Fjerde anbringende om åbenbare fejlskøn, retlige fejl og tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter med hensyn til horisontale ikke-koordinerede virkninger, der opstår på engrosmarkedet for adgang og opkaldsoprindelse på offentlige mobilnetværk i Det Forenede Kongerige. Kommissionen begik navnlig en fejl, idet den konkluderede, at Hutchison er »en betydelig konkurrent« på engrosmarkedet på trods af, at denne har en meget lille markedsandel (mindre end 3 %), og idet den baserede sine konklusioner på tredjeparters meninger i stedet for at foretage sin egen analyse.
5. Femte anbringende om faktiske fejl, retlige fejl, åbenbare fejlskøn, manglende begrundelse og tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter i forbindelse med vurderingen af de tilsagn, Hutchison tilbød, med hensyn til betænkeligheder vedrørende detail- og engrosmarkederne for mobil telekommunikation i Det Forenede Kongerige. Kommissionen forkastede med urette de foreslåede tilsagn, idet den hævdede, at deres gennemførelse var usikker, Kommissionen foretog en åbenbar fejlagtig vurdering af nye og styrkede konkurrenters mulighed for effektivt at konkurrere på grundlag af de foreslåede tilsagn, og Kommissionen foretog en fejlagtig vurdering af de foreslåede tilsagns generelle egnethed til at modvirke det i afgørelsen anførte angivelige tab af konkurrence.

Sag anlagt den 27. juli 2016 — Maximum Play mod EUIPO (MAXPLAY)

(Sag T-400/16)

(2016/C 371/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Maximum Play, Inc. (San Francisco, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MAXPLAY« — registreringsansøgning nr. 14 047 963

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. maj 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2273/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Undladelse af på passende måde at tage tidligere EU-varemærkeregistreringer og nationale varemærkeregistreringer samt en national ansøgning i betragtning.

Sag anlagt den 31. juli 2016 — Makhlouf mod Rådet

(Sag T-409/16)

(2016/C 371/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf annulleres afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-410/16, Makhlouf mod Rådet.

Sag anlagt den 31. juli 2016 — Makhlouf mod Rådet**(Sag T-410/16)**

(2016/C 371/15)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Rami Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ved advokat E. Ruchat)*Sagsøgt:* Rådet for den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Som følge heraf annulleres afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Rådet for den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse som fastsat i artikel 6 og 13 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (herefter »EMRK«), i artikel 215 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og i artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som den af Rådet givne begrundelse ikke opfylder den forpligtelse, der påhviler EU-institutionerne, og som er fastsat i EMRK's artikel 6, i artikel 296 TEUF samt i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til sagsøgerens involvering i finansieringen af det syriske regime.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at de anfægtede foranstaltninger medfører en uberettiget og uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens grundlæggende rettigheder, navnlig af sagsøgerens ejendomsret som fastsat i artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sagsøgerens ret til respekt for sit gode navn og rygte som fastsat i EMRK's artikel 8 og artikel 10, stk. 2, princippet om uskyldsformodning som fastsat i EMRK's artikel 6 og i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sagsøgerens meningsfrihed som fastsat i EMRK's artikel 10 samt sagsøgerens frihed til valg af opholdssted som fastsat i artikel 2, stk. 2, i protokol nr. 4 til EMRK.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Rådets retningslinjer af 2. december 2005 for gennemførelse og evaluering af restriktive foranstaltninger (sanktioner) inden for rammerne af EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (Rådets dokument 15114/05 af 2.12.2005).

Sag anlagt den 28. juli 2016 — Achemos Grupė og Achema mod Kommissionen**(Sag T-417/16)**

(2016/C 371/16)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Achemos Grupė UAB (Vilnius, Litauen) og Achema AB (Jonava, Litauen) (ved advokaterne R. Martens og C. Maczkovics)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse af 20. november 2013 i statsstøttesagen SA.36740 (2013/NN) — Litauen, støtte ydet til Klaipėdos Nafta — LNG Terminal, Bruxelles, C(2013) 7884 final, EUT 2016, C 161, s. 1, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af de proceduremæssige regler indeholdt i artikel 108, stk. 2, TEUF og i artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 2015/1589⁽¹⁾, og af god forvaltningsskik, idet Kommissionen på trods af de alvorlige vanskeligheder i forbindelse med at vurdere den pågældende statsstøttes forenelighed med det indre marked, alene støttede sig på en foreløbig undersøgelse af statsstøtteforanstaltningerne, selv om Kommissionen i betragtning af de alvorlige vanskeligheder var forpligtet til at indlede proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 6 i forordning nr. 1589/2015.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet Kommissionen ikke anvendte vurderingskriterierne i 135. betragtning til den anfægtede afgørelse korrekt, selv om
 - Kommissionen for det første med hensyn til hensigtsmæssigheden og nødvendigheden af foranstaltningerne burde have vurderet disse konkret og undersøgt, om der fandtes andre mere målrettede tiltag,
 - Kommissionen for det andet burde have fastslået, at der ikke forelå en tilskyndelsesvirkning, eftersom Klaipėdos Nafta er retligt forpligtet til at konstruere LNG-terminalen,
 - Kommissionen for det tredje burde have undersøgt, hvorvidt størrelsen af den statsstøttede LNG-terminal var rimelig i forhold til at opnå det tilstræbte mål og ikke skabte overkapacitet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 106, stk. 2, TEUF, SGEI-rammebestemmelserne⁽²⁾ og de almindelige principper såsom ligebehandling og beskyttelsen af berettigede forventninger såvel som udbudsreglerne i direktiv 2004/18⁽³⁾ og artikel 14 i direktiv 2004/18, fordi Kommissionen fejlagtigt anvendte SGEI-rammebestemmelserne, idet den accepterede en direkte overdragelse af Klaipėdos Nafta for en periode på 55 år med en fortjeneste svarende til projektets interne afkast, selv om
 - overdragelsesperioden for det første burde have været begrundet ud fra objektive kriterier uden at overstige det tidsrum, der kræves for at (finansielt) afskrive de vigtigste af de aktiver, som er nødvendige for at udføre tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse,

- udvælgelsen af Klaipėdos Nafta for det andet ikke kunne have været undtaget fra reglerne om udbud begrundet i beskyttelsen af væsentlige (sikkerheds)interesser som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2004/18, eftersom alternative foranstaltninger, der er mindre restriktive end en direkte tildeling kunne anvendes i den foreliggende sag, og
- Klaipėdos Naftas fortjeneste i betragtning af niveauet for den risiko, der påhviler, sidstnævnte, for det tredje burde have været begrænset til den relevante swap-rentesats (som eventuelt revurderet for at tage hensyn til løbetiden) med tillæg af 100 basispoint.

-
- (¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).
- (²) Meddelelse fra Kommissionen — Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste (2011), (EUT 2012, C 8, s. 15) (herefter »SGEL-rammebestemmelserne«).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT 2004, L 134, s. 114).

Sag anlagt den 29. juli 2016 — De Masi mod Kommissionen

(Sag T-423/16)

(2016/C 371/17)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgien) (ved professor A. Fischer-Lescano)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 20. maj 2016 vedrørende begæring om aktindsigt i Code of Conduct Group's dokumenter annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 13. juli 2016 vedrørende begæring om aktindsigt i Code of Conduct Group's dokumenter annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement, herunder eventuelle intervenienters sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1 i forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹)

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionens afgørelser af 20. maj 2016 og 13. juli 2016 har tilsidesat retten i den ovenfor nævnte bestemmelse til en passende afgørelse af den genfremsatte begæring.

2. Andet anbringende: tilsidesættelse af artikel 15, stk. 3, TEUF, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at afslaget på fuld aktindsigt i dokumenterne vedrørende den af Rådet nedsatte gruppe »adfærdskodeks« (erhvervsbeskatning) ydermere tilsidesætter sagsøgerens ret til aktindsigt i disse dokumenter, som er sikret ved ovennævnte bestemmelser.

Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at de undtagelser til kravet om gennemsigtighed, der er fastsat i artikel 4, stk. 3 og stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning (EF) nr. 1049/2001, ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

Afgørelserne er desuden behæftet med en manglende interesseafvejning og manglende begrundelse, og der foreligger en tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumenterne.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 29. juli 2016 — Intercontinental Exchange Holdings mod EUIPO (BRENT INDEX)

(Sag T-430/16)

(2016/C 371/18)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, De Forenede Stater) (ved advokat P. Heusler)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »BRENT INDEX« — registreringsansøgning nr. 14 284 947

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 8/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. august 2016 — VIMC mod Europa-Kommissionen

(Sag T-431/16)

(2016/C 371/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VIMC — Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Tyskland) (ved advokat R. Bramerdorfer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. maj 2016 (sag AT.40231 — VIMC/WK&FGB) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3351 final af 27. maj 2016, hvormed Kommissionen afviste sagsøgerens klage i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort et enkelt anbringende gældende, idet sagsøgeren har anført, at Kommissionen har misbrugt sin skønsbeføjelse.

Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at spørgsmålet om anvendelsen af artikel 13 i forordning (EF) nr. 1/2003 ikke er underlagt Kommissionens frie skøn. Kommissionen skal derimod tage de særlige omstændigheder i den konkrete sag i betragtning og kan ikke på grundlag af denne bestemmelse uden nærmere begrundelse afvise en klage, som en statslig myndighed allerede har beskæftiget sig med.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2016 — Pometon mod Kommissionen

(Sag T-433/16)

(2016/C 371/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pometon SpA (Martellago, Italien) (ved advokaterne E. Fabrizi, V. Veneziano og A. Molinaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse.
- Subsidiært annulleres eller nedsættes den straf, som Pometon er pålagt.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre de beløb, som sagsøgeren eventuelt afholder under sagens behandling med henblik på at gennemføre den anfægtede afgørelse, samt at erstatte alle andre omkostninger, som sagsøgeren har afholdt med henblik på at gennemføre den anfægtede afgørelse.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne og alle andre omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2016) 3121 final af 25. maj 2016 (sag AT.39792 — stålslibemidler), vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og EØS-aftalens artikel 53 (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om upartisk afgørelse, princippet om uskyldsformodning og retten til forsvar, idet Kommissionen har tilskrevet Pometon konkret adfærd inden for rammerne af afgørelse C(2014) 2074 final af 2. april 2014 (herefter »forligsafgørelsen«), som blev vedtaget i forhold til Ervin Industries Inc., Ervin Amasteel, Winoa SA, WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG og Eisenwerk Würth GmbH (herefter »parterne«), og idet den herved har vedtaget den anfægtede afgørelse uden at kunne foretage en upartisk vurdering uden begrænsninger af Pometons stilling og af de modargumenter, som denne har fremført.
 - I forligsafgørelsen — dvs., inden Pometon fik mulighed for at forsvare sig — har Kommissionen udtrykkeligt tillagt sagsøgeren den samme adfærd, der blev tilregnet de øvrige parter, som ved forligsafgørelsen, netop som følge af denne adfærd, herefter blev tilregnet en konkret tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53. Dette undergravede uundgåeligt og uopretteligt Kommissionens evne til at træffe en egentlig upartisk afgørelse i forhold til sagsøgeren.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse eller urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, om en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse samt om tilsidesættelse af retten til forsvar og af princippet om bevisbyrden, idet Kommissionen uden beviser har tilregnet sagsøgeren deltagelse i det fastslåede kartel, som denne virksomhed i virkeligheden ikke har deltaget i.
 - Kommissionen har til støtte for sine teorier anført forhold, som er upræcise, selvmodsigende og af tvivlsom betydning, og som er utilstrækkelige til at godtgøre, at Pometon har deltaget i den fastslåede overtrædelse.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, om urigtige vurderinger, manglende sagsoplysning og åbenbar mangel på logik, idet Kommissionen har lagt til grund, at den adfærd, som er tilregnet Pometon, havde til formål at begrænse konkurrencen.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, manglende begrundelse og sagsoplysning, tilsidesættelse af bevisbyrden vedrørende varigheden af sagsøgerens angivelige deltagelse i den fastslåede overtrædelse og dermed om en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, artikel 25, stk. 1, og artikel 25, stk. 5, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾, og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet Kommissionen pålagde sagsøgeren en økonomisk straf, selv om der var indtrådt forældelse.
 - Datoen for ophøret af Pometons konstaterede deltagelse i den påståede overtrædelse, som virksomheden er tilregnet i den anfægtede afgørelse, kan ifølge sagsøgeren på ingen måde passe med den af Kommissionen identificerede dato, men derimod med en dato, der lå klart tidligere, hvorfor Kommissionens beføjelser til at pålægge bøder må anses for forældet.
5. Femte anbringende om en fuldstændig mangel på begrundelse og om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet ved fastsættelsen af bødens størrelse i forbindelse med ændringen af grundbeløbet i medfør af punkt 37 i retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003.
 - Kommissionen har anvendt punkt 37 i retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 åbenbart diskriminerende, idet den i Pometons tilfælde har anvendt en procentvis nedsættelse af sanktionen, der er klart lavere end den, der er anvendt på de øvrige parter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2016 — AEIM og Kazenas mod Kommissionen**(Sag T-436/16)**

(2016/C 371/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Frankrig) og Philippe Kazenas (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat B. Wizel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionen tilpligtes at betale AEIM 536 912 EUR i erstatning, som repræsenterer økonomiske tab, som er påført, idet der er tabt midler vedfrivillige investeringer til besøg forud for den tildeling af de offentlige kontrakter, som blev foretaget svigagtigt.
- Kommissionen tilpligtes at betale AEIM 2 092 650 EUR som erstatning for tabt fortjeneste for de offentlige kontrakter, som sagsøgeren kunne have gjort krav på, hvis de var blevet tildelt retfærdigt og uden korruption.
- Kommissionen tilpligtes at betale Philippe Kazenas 85 000 EUR som godtgørelse for de udgifter og advokatsalærer, som den var forpligtet til at betale med henblik på at tilrettelægge sit forsvar som følge af en EU-tjenestemands korruption.
- Kommissionen tilpligtes at betale Philippe Kazenas 150 000 EUR som godtgørelse for ikke-økonomisk tab.
- Kommissionen tilpligtes at betale AEIM renter af alle disse beløb at regne fra december 2005, som udgjorde afslutningen på perioden for overtrædelsen.
- Kommissionen tilpligtes at betale udgifter og advokatsalærer for denne instans, som udgør 75 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale morarenter at regne fra domsafsigelsen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har gjort gældende, at en tjenestemand i Europa-Kommissionen har handlet ulovligt som led i tildelingen af offentlige kontrakter, hvilket har påført dem alvorlige tab, som er direkte forbundet med denne adfærd, og som de ønsker erstatning for.

Sagsøgerne har således anført, at de tre betingelser for, at Den Europæiske Unions ifalder ansvar uden for kontrakt, er opfyldt, nemlig en institution eller dennes ansattes ulovlige adfærd, et faktisk tab og en årsagsforbindelse mellem denne ansattes adfærd og det påberåbte tab.

I nærværende sag har sagsøgerne gjort gældende, at en EU-tjenestemands korruption i forbindelse med tildelingen af offentlige kontrakter udgør en tilstrækkeligt kvalificeret overtrædelse af ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som den ordregivende myndighed skal overholde i udbudsprocedurer i forhold til alle tilbudsgivere.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den ulovlige tildeling af de pågældende offentlige kontrakter påførte selskabet AEIM et faktisk tab, idet selskabet kunne opnåede kontrakterne for angiveligt farlige lande, som de to andre, korruptionsgivende tilbudsgivere ikke ønskede, skønt det nævnte selskab, eftersom det var det eneste, der havde budt hæderligt, ville have opnået alle kontrakterne, hvis de var blevet tildelt uden korruption.

Sagsøgerne har påberåbt sig Kommissionens princip om god forvaltningsskik, som i nærværende sag har fundet yderst mangelfuld anvendelse, samt princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som omfatter alle erhvervsdrivende, over for hvilke en institution skaber begrundede forventninger.

Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at de ud over det økonomiske tab også har lidt ikke-økonomiske tab, som bl.a. skyldes en skade på deres omdømme og en forpligtelse til at skulle forsvare sig mod beskyldninger, der viste sig at være urigtige og fiktive.

Sag anlagt den 5. august 2016 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-437/16)

(2016/C 371/22)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Meddelelse om den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/322/16 med henblik på oprettelse af en reserveliste for 86 ansøgere til ledige stillinger som administratorer (AD 5 og AD 7) inden for revision offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende C 171 A den 12. maj 2016 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 263 TEUF, 264 TEUF og 266 TEUF.
 - Kommissionen har underkendt retskraften af Domstolens dom i sag C-566/10 P, hvorefter det er ulovligt, at meddelelser om den almindelige udvælgelsesprøve begrænser de sprog, som deltagerne kan angive som andet sprog, til engelsk, fransk og tysk.
2. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 342 TEUF, og artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, s. 385).
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at ved at begrænse de sprog, som ansøgerne til almindelige udvælgelsesprøver i Unionen kan angive som andet sprog, til tre sprog, har Kommissionen i praksis fastsat en ny ordning for institutionerne på det sproglige område, og dermed påtaget sig Rådets enekompetence på dette område.
3. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 12 EF, nu artikel 18 TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, TEU, artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til tjenstemandsvedtægten, artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 samt tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f).
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at den sproglige begrænsning, som Kommissionen har indført, medfører forskelsbehandling, idet de ovenfor nævnte bestemmelser er til hinder for, at EU-borgere og tjenstemænd i institutionerne pålægges sproglige begrænsninger, som ikke generelt og objektivt følger af institutionernes interne bestemmelser som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 1/58, og som ikke er vedtaget. De er ligeledes til hinder for indførelsen af sådanne begrænsninger, medmindre tjenesten har en specifik og begrundet interesse heri.

4. Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, TEU for så vidt som denne bestemmelse fastsætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som en grundlæggende rettighed, der følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.
- Det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat borgernes berettigede forventning om at kunne vælge et hvilket som helst af Unionens sprog som andet sprog, således som dette har været praksis indtil 2007, og endegyldigt er blevet fastslået i Domstolens dom i sag C-566/10 P.
5. Det femte anbringende vedrører magtmisbrug og tilsidesættelse af de materielle regler, der er forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver.
- Det gøres gældende, at Kommissionen ved forudgående og generelt at begrænse de sprog, som kan vælges som andet sprog, til tre sprog, reelt har fremskudt vurderingen af ansøgernes sprogkundskaber, som bør finde sted under selve udvælgelsesprøven, til den periode, der går forud for meddelelsen og adgangsbetingelserne. Sprogkundskaberne bliver hermed en afgørende faktor i forhold til de faglige kundskaber.
6. Det sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 18 TEUF, artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 i forordning nr. 1/58 og tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6.
- Sagsøgeren anfører herved, at idet det fastsættes, at ansøgningerne skal indgives på engelsk, fransk eller tysk, og idet EPSO sender meddelelser til ansøgerne om udvælgelsesprøvens forløb på samme sprog, er EU-borgernes ret til at kommunikere med institutionerne på deres eget sprog tilsidesat, og der er indført en yderligere forskelsbehandling af de personer, som ikke har et indgående kendskab til et af disse tre sprog.
7. Det syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58, tjenstemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, og artikel 28, litra f), artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til tjenstemandsvedtægten, artikel 296, stk. 2, TEUF (manglende begrundelse) og proportionalitetsprincippet samt urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har begrundet begrænsningen til tre sprog med kravet om, at nyansatte skal være i stand til at kommunikere på de tre sprog inden for institutionerne. Denne begrundelse forvansker de faktiske omstændigheder, eftersom de omhandlede tre sprog ikke er de mest anvendte ved kommunikation mellem de forskellige sproglige grupperinger inden for institutionerne. Der er desuden tale om en uforholdsmæssig begrænsning af den grundlæggende ret til ikke at blive forskelsbehandlet på grundlag af sprog.

Sag anlagt den 9. august 2016 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-443/16)

(2016/C 371/23)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstand

— Meddelelserne om de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/323/16 og EPSO/AD/324/16 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anlagt sag ved Retten til prøvelse af meddelelserne om de almindelige udvælgelsesprøver EPSO/AD/323/16 og EPSO/AD/324/16 med henblik på oprettelsen af reservelister for at besætte henholdsvis 40 stillinger som administratorer (AD7) til profilen efterforskere: EU-udgifter, korruptionsbekæmpelse, told og handel, tobak og varemærkeforfalskning og 10 stillinger som administratorer (AD9) til profilen efterforskere: Teamledere, der er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 26. maj 2016, nr. C 187 A.

Disse meddelelser om udvælgelsesprøver er også genstand for sag T-401/16, Spanien mod Kommissionen.

Anbringender og de væsentligste argumenter er de samme, som er påberåbt i nævnte sag.

Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 18, 24 og 342 TEUF, af artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af vedtægten for tjenestemænd, af beskyttelsen af den berettigede forventning, af proportionalitetsprincippet og af de væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver samt af artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58.

Appel iværksat den 10. august 2016 af CC til prøvelse af Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-9/12 RENV, CC mod Parlamentet

(Sag T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CC (Bridel, Luxembourg) (ved advokat G. Maximini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellantens påstande

- Appelskriftet fremmes til realitetsbehandling og der afsiges dom i overensstemmelse med appellantens påstande.
- Følgelig ophæves Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-9/12, RENV (CC mod Europa-Parlamentet), dog ikke hvad angår domskonklusionens punkt 3 vedrørende sagens omkostninger.
- Det fastslås, at Parlamentet ifalder ansvar uden for kontraktforhold som følge af de fejl, der blev begået i forbindelse med administrationen af listen over egnede ansøgere, hvorpå appellant var blevet opført, og at der foreligger en forpligtelse til at erstatte det tab, der er lidt som følge heraf.
- Følgelig tages de påstande, som appellant havde gjort gældende i stævningen i første instans til følge.
- Følgelig:
 - Ophæves Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-9/12 RENV (CC mod Europa-Parlamentet), dog ikke hvad angår domskonklusionens punkt 3 vedrørende sagens omkostninger.
 - Europa-Parlamentet tilpligtes at betale appellant erstatning for det økonomiske tab, der er lidt, og som for perioden fra december 2003 til december 2011 er opgjort til 749 449,3 EUR, plus pensionsbidrag, og til for den efterfølgende periode indtil den lovbestemte pensionsalder månedligt at betale nettobeløb svarende til den løn, der er fastsat for tjenestemænd i ansættelsesgruppe AD fra lønklasse AD 9, løntrin 2, andet år, under hensyntagen til en normal karriere for en tjenestemand i samme lønklasse, suppleret af tilsvarende ydelser til appellantens sygekasse, hvilke beløb tillægges morarenter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats, forhøjet med 2 procentpoint.

- Parlamentet tilpligtes derudover at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, som appellanten har lidt, og som er opgjort til 70 000 EUR.
- Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale alle appellantens omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om en retlig fejl begået i forbindelse med afvisningen af nye beviser.
 - Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, manglende begrundelse, tilsidesættelse af kravet om upartiskhed og af retten til en retfærdig rettergang (artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unionens charter om grundlæggende rettigheder), tilsidesættelse af princippet *nemo potest venire contra factum proprium* og urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, som Retten støttede sig til vedrørende den såkaldte for sene fremlæggelse af nye beviser.
 - Manglende anerkendelse af, at der var sket en tilsidesættelse af pligten til gennemsigtighed og af Parlamentets pligt til loyalt samarbejde i forhold til Retten.
 - Åbenbar fejlbedømmelse af ændringen i nummereringssystemet i listen over egnede ansøgere fra EUR/A/151/98 til EUR/A/151.
2. Andet anbringende om en retlig fejl i forbindelse med den manglende retlige kvalificering af generalsekretærens afgørelse af 19. maj 2005 og i forbindelse med kvalificeringen af begrundelsen herfor, og tilsidesættelse af Den Europæiske Unions Rets annullationsdom.
 - Manglende retlige begrundelse af generalsekretærens afgørelse af 19. maj 2005.
 - Tilsidesættelse af annullationsdom T-457/13 P.
3. Tredje anbringende om en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder vedrørende EPSO's skrivelser.
4. Fjerde anbringende om en urigtig gengivelse af Parlamentets skrivelse af 15. oktober 2007 vedrørende påstanden om, at appellanten var blevet informeret om tilintetgørelsen af dennes sagsakter vedrørende udvælgelsesprøven.
5. Femte anbringende om en retlig fejl begået i forbindelse med den retlige kvalificering af afgørelse truffet den 25. februar 2003 af formanden for Europa-Parlamentet.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af annullationsdommen for så vidt angår beregningen af tabet.

**Sag anlagt den 10. august 2016 — Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon
Protypon GS1 mod EUIPO — 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)**

(Sag T-453/16)

(2016/C 371/25)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grækenland) (ved advokat A. Mouzaki)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: 520 Barcode Ellas — AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grækenland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: 520 Barcode Ellas — AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »5 201000 603856 520 Barcode Hellas« — registreringsansøgning nr. 10 881 861

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 238/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75, artikel 76, stk. 1, og artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 22. august 2016 af HI til prøvelse af Personalerettens dom af 10. juni 2016 i sag F-133/15, HI mod Kommissionen

(Sag T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: HI (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Dom afsagt den 10. juni 2016 i sag F-133/15, ophæves, og Retten træffer selv afgørelse i sagen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Personaleretten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af EU-retten vedrørende begrundelsespligten og retten til forsvar for så vidt som Europa-Kommissionens ansættelsesmyndighed ikke udtrykkeligt har præciseret begrundelsen for dens afgørelse om, som disciplinær sanktion, at degradere sagsøgeren to lønklasser i samme ansættelsesgruppe.
2. Andet anbringende om Personalerettens påståede tilsidesættelse af EU-retten vedrørende overholdelse af en rimelig frist, retten til forsvar og begrundelsespligten. Personaleretten har desuden gengivet de faktiske omstændigheder og beviserne urigtigt.

3. Tredje anbringende om Personalerettens urigtige gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviserne og tilsidesættelse af EU-retten og artikel 41 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende om Personalerettens tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 23. august 2016 — Cotecnica mod EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)

(Sag T-465/16)

(2016/C 371/27)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Spanien) (ved advokaterne J. Devaureix, J.C. Erdozain López og J. Galán López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Visán Industrias Zootécnicas, SL (Arganda, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Cotecnica, SCCL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »cotecnica OPTIMA« — registreringsansøgning nr. 13 292 479

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. juni 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 229/2016-2)

Påstande

- Den foreslåede bevisførelse tillades at finde sted.
- Den anfægtede afgørelse annulleres erklæres uden retskraft.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og Rettens retspraksis i bl.a. dom af 20. januar 2009 i sag T-424/07, Pioneer Hi-Bred International mod EUIPO (OPTIMUM).

Sag anlagt den 23. august 2016 — NRW. Bank mod SRB

(Sag T-466/16)

(2016/C 371/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NRW. Bank (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne A. Behrens, J. Kraayvanger og J. Seitz)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse om sagsøgerens årlige bidrag til omstrukturingsfonden for bidragsåret fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 103, stk. 2 og 7, i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾ og artikel 70, stk. 2 i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽²⁾ er blevet tilsidesat.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgtes afgørelse om sagsøgerens årlige bidrag er ulovlig, idet der heri med henblik på bidragsnedsættelse kun er taget hensyn til udviklingsaktiviteterne, men ikke også til de understøttende udviklingsaktiviteter. Derved er sagsøgerens årlige bidrag til omstrukturingsfonden for bidragsåret fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 fastsat for højt.

2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at gennemførelsesforordningerne til direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, der i overensstemmelse med disse retsakter skal fortolkes således, at de også fremmer understøttende udviklingsaktiviteter, er blevet tilsidesat.
3. Med det tredje anbringende, som sagsøgeren har anført subsidiært, har denne gjort gældende, at gennemførelsesforordningerne til direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 er ulovlige.

I denne sammenhæng har sagsøgeren gjort gældende, at såfremt det ikke er muligt at fortolke gennemførelsesforordningerne i overensstemmelse med direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, er gennemførelsesforordningerne i denne henseende ulovlige. Den på disse gennemførelsesforordninger støttede afgørelse fra sagsøgte er dermed ligeledes ulovlig.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1)

Sag anlagt den 23. august 2016 — Verein Deutsche Sprache mod Kommissionen

(Sag T-468/16)

(2016/C 371/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Tyskland) (ved advokat W. Ehrhardt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 10. juni 2016 truffet af generalsekretæren på vegne af Kommissionen i henhold til artikel 4 i gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EF) nr. 1049/2001 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, stk. 3, TEU, artikel 11, stk. 2, TEU, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) — ingen åben og gennemsigtig dialog.

- Sagsøgeren gør gældende, at afgørelsen underkender sagsøgerens hensigt i aktindsigtsbegæringen, der ikke var til at tage fejl af, om at få et omfattende indblik i den procedure, der førte til afgørelsen om at ændre indretningen af pressesalen i Kommissionens Berlaymont-bygning med en reduktion til sprogene engelsk og tysk. Der er kun blevet fremlagt få dokumenter, der hovedsageligt indeholdt formaliteter, men som ikke gav oplysninger om ophavsmændene og begrundelserne for afgørelsen.

I den anfægtede afgørelse kom Kommissionen ikke nærmere ind på de af sagsøgeren nævnte dokumentkilder, den tilbageholdt begrundelserne for afslaget på aktindsigt og tilsidesatte således den pligt, der følger af artikel 10, stk. 3, EUT, og yderligere retsfor skrifter i EU-lovgivningen om at træffe afgørelser åbent og tæt på borgerne samt at begrunde disse.

- Derudover har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 11, stk. 2, EUT, til at føre en åben og gennemsigtig dialog med repræsentative sammenslutninger, idet den ignorerede sammenslutningens anliggende, ikke stillede dokumenter til rådighed og ikke gav tilstrækkelige oplysninger om sine begrundelser for tilbageholdelsen af dokumenter.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 15, stk. 3, første afsnit, TEUF, chartrets artikel 42 samt artikel 2, stk. 1 og 3, og artikel 4, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ — delvist afslag på aktindsigt i dokumenter.
- Inden for rammerne af det andet anbringende gør sagsøgeren gældende, at den manglende hensyntagen til væsentlige dele af begæringen om aktindsigt udgør en tilsidesættelse af Den Europæiske Unions krav om gennemsigtighed.
 - Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen i sin afgørelse fejlagtigt besluttede, at der af hensyn til databeskyttelsen ikke kunne gives aktindsigt i et bestemt dokument, uden at Kommissionen betegnede dokumentet nærmere og beskrev dets indhold og uden at give en tilstrækkelig begrundelse for denne afgørelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 25. august 2016 — Société wallonne des aéroports mod Kommissionen**(Sag T-474/16)**

(2016/C 371/30)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR) (Namur, Belgien) (ved advokaterne A. Lepière og H. Baeyens)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Sagsøgerens begæring om forening af den foreliggende sag med sag T-818/14 antages til realitetsbehandling og imødekommes.
- Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

Som følge heraf

- annulleres artikel 3, 4, 5 og 6 i Kommissionens afgørelse af 1. oktober 2014 nr. SA.14093 vedrørende de af Belgien til fordel for Brussels South Charleroi Airport og Ryanair gennemførte foranstaltninger, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører den retlige fejl, som Kommissionen begik derved, at den undersøgte de afgifter, som Brussels South Charleroi Airport (BSCA) havde betalt sagsøgeren, på grundlag af artikel 107 TEUF, på trods af, at afgørelserne om at investere, om at iværksætte anlæggelsen af lufthavnsinfrastrukturen og om at stille dem til rådighed for BSCA blev truffet før afsigelsen af dom af 12. december 2000, *Aéroports de Paris mod Kommissionen* (T-128/98, EU:T:2000:290), som blev stadfæstet af Domstolen ved dom af 24. oktober 2002, *Aéroports de Paris mod Kommissionen* (C-82/01 P, EU:C:2002:617).
 2. Andet anbringende vedrører den retlige fejl, som Kommissionen begik ved at kvalificere Instrument Landing System (ILS) og tjenesteydelsen med lysafmærkning af start- og landingsbaner som udstyr og tjenesteydelser af økonomisk art.
 3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionens argumentation for fastlæggelsen af den BSCA påhvillende årlige markedsafgift er baseret på en ukorrekt beregningsmetode og ukorrekte beregningsfaktorer, som har en væsentlig indvirkning på støttens størrelse, og i øvrigt er behæftet med en åbenbar begrundelsesmangel.
 4. Fjerde anbringende vedrører den retlige fejl, som Kommissionen begik dels ved i det afgiftsbeløb, der skal tilbagesøges hos BSCA, at inkludere den støtte, der blev ydet til sikkerhedsopgaven (dvs. tilskuddet »brandvæsen-vedligeholdelse«), dels ved ikke at tage nedsættelsen i 2014 og 2015 af tilskuddet »brandvæsen-vedligeholdelse« i betragtning.
-

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 4. august 2016 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-39/16)

(2016/C 371/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om ikke at give sagsøgeren adgang til udvælgelsesprøverne i udvælgelsesprøve EPSO/AD/309/15 (AD11) — Læger til Luxembourg og Ispra, og påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale en erstatning på 10 000 EUR for det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/309/15 (AD11) — Læger til Luxembourg og Ispra (Område: Læger Luxembourg), fremsendt den 28. september 2015, om ikke at give sagsøgeren adgang til de udvælgelsesprøver, der blev afholdt i Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO) assessment-center.
- Sagsøgte tilpligtes at betale et beløb på 10 000 EUR i erstatning for det af sagsøgeren lidtte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 11. august 2016 — ZZ mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag F-41/16)

(2016/C 371/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Meyer)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's optræden udadtil

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Ansættelsesmyndighedens afgørelse om at kræve tilbagebetaling af de uddannelsestillæg, som sagsøgeren angiveligt uretmæssigt har modtaget, og om at nægte sagsøgeren yderligere uddannelsestillæg erklæres ugyldig og annulleres, og EU-Udenrigstjenesten tilpligtes at betale de tilbageholdte beløb tilbage.

Sagsøgerens påstande

- EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 12. maj 2016 med svar på sagsøgerens klager, R/18/16 og R/19/16, og de derved anfægtede afgørelser vedrørende skoleåret 2014/15 annulleres.
- Subsidiært, annulleres EU-Udenrigstjenestens afgørelse af 12. maj 2016 med svar på sagsøgerens klager, R/18/16 og R/19/16, og de derved anfægtede afgørelser vedrørende skoleåret 2014/15.
- EU-udenrigstjenesten tilpligtes at betale de på grundlag af denne afgørelse med urette tilbageholdte beløb tilbage til sagsøgeren.
- EU-udenrigstjenesten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 12. august 2016 — ZZ mod EIB**(Sag F-42/16)**

(2016/C 371/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af sagsøgerens ansøgning om erstatning for det tab, som han hævder at have lidt siden november 2013.

Sagsøgerens påstande

- 1) EIB tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb, der svarer til otte gange hans årsløn i henhold til personalevedtægts artikel 33a og artikel 9.1.1 i EIB's personalevedtægt.
- 2) EIB's afgørelse af 4. juni 2015 om at lukke sagsøgerens pensionskonto (RCVP) med virkning fra 28. februar 2015 annulleres, og EIB tilpligtes at betale sagsøgeren:
 - Et beløb svarende til de bidrag, som EIB ville være fortsat med at betale til sagsøgerens pensionskonto (RCVP) (3 % af sagsøgerens årsløn), hvis EIB ikke havde lukket hans konto, fra den 28. februar 2015 til og med det tidspunkt, hvor sagsøgerens pensionskonto (RCVP) genåbnes.
 - De renter, som kapitalen på sagsøgerens pensionskonto (RCVP) ville have fortsat med at give, hvis hans pensionskonto (RCVP) ikke var blevet lukket den 28. februar 2015, og hvis sagsøgeren og EIB havde kunnet fortsætte deres respektive bidrag svarende til 3 % af sagsøgerens årsløn, til og med det tidspunkt, hvor sagsøgerens pensionskonto (RCVP) genåbnes.

- 3) EIB tilpligtes at betale en erstatning, der efter ret og billighed er ansat til 15 000 EUR, for den ikke-økonomiske skade, der er lidt.
- 4) EIB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. august 2016 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-43/16)

(2016/C 371/34)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat M. Cornacchia)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om at udelukke sagsøgeren fra udvælgelsesprøven EPSO/AST-SC/03/15, da han ikke har informeret EPSO om sin familiemæssige tilknytning til et medlem af udvælgelseskomitéen for den nævnte udvælgelsesprøve.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 19. maj 2016, som blev truffet af formanden for udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven EPSO/AST-SC/03/15 i forlængelse af sagsøgerens anmodning af 5. november 2015 om fornyet behandling, og hvorved afgørelsen om at udelukke sagsøgeren fra den nævnte udvælgelsesprøve blev fastholdt, og i givet fald af afgørelsen om afslag på klagen og den oprindelige afgørelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 19. august 2016 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-44/16)

(2016/C 371/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af den af udvælgelsesjuryen for udvælgelsesprøve EPSO/AST-SC/01/14 truffede afgørelse om ikke at optage sagsøgeren på nævnte udvælgelsesprøves reserveliste, da sagsøgeren ikke opfylder de betingelser angående eksamensbevis og erhvervs erfaring, der kræves for at deltage i udvælgelsesprøven

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. februar 2015 af kontorchefen for EPSO's udvælgelseskomité, hvorved denne oplyste sagsøgeren om, at dennes ansøgning om stillingen som sekretær (EPSO/ASTSC/01/14) var blevet afvist, da sagsøgeren ikke var i besiddelse af den type eksamensbevis og erhvervs erfaring, som var adgangsgivende til den omhandlede udvælgelsesprøve, annulleres.

- Afgørelse truffet den 17. september 2015 af kontorchefen for EPSO's udvælgelseskomité, hvorved denne afslog sagsøgerens anmodning om fornyet undersøgelse og stadfæstede afgørelsen af 18. februar 2015, annulleres.
- Om fornødent annulleres det udtrykkelige afslag af 12. maj 2016.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. august 2016 — ZZ mod EIB

(Sag F-45/16)

(2016/C 371/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat B. Maréchal)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om erstatning i forbindelse med den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af, at han blev erklæret vedvarende og fuldstændig invalid, hvilket ifølge sagsøgeren er af erhvervsmæssig oprindelse.

Sagsøgerens påstande

Sagsøgte tilpligtes at godtgøre sagsøgeren det tab eller en del af det tab, som sagsøgeren har lidt, i det tilfælde hvor en del af tabet ville være blevet godtgjort af EIB's AXA Belgium forsikring.

- Erstatning på 150 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt.
- Godtgørelse af fremtidige medicinske og psykologiske omkostninger i forbindelse med sundhedsproblemer, som sagsøgeren udviklede på grund af alvorlig stress, og som ikke godtgøres af EIB's sygesikringsordning.
- Godtgørelse af de påløbne medicinske og psykologiske omkostninger i forbindelse med sundhedsproblemer, som sagsøgeren udviklede på grund af alvorlig stress, og som ikke godtgøres af EIB's sygesikringsordning.
- Godtgørelse af sagsøgerens udgifter til advokatbistand i forbindelse med den foreliggende sag, der beløber sig til et foreløbigt beløb på 30 000 EUR.

Sag anlagt den 26. august 2016 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-46/16)

(2016/C 371/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Kommissionens afgørelse om opfyldelse af en dom afsagt af EU-Personaleretten, for så vidt som den afslog at ansætte sagsøgeren som tjenestemand i den stilling, som Kommissionen allerede havde afslået at ansætte sagsøgeren i, og som var genstand for den afgørelse, der blev annulleret ved nævnte dom.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 27. oktober 2015, hvorved Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed traf foranstaltninger til opfyldelse af Personalerettens dom af 6. oktober 2015, F-119/14 FE mod Kommissionen, annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. maj 2016, hvorved denne afslog sagsøgerens klage over ovennævnte afgørelse, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale 25 000 EUR i erstatning for ikke-økonomisk skade, idet dette beløb er foreløbigt fastsat.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. august 2016 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-47/16)**

(2016/C 371/38)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet i forbindelse med forfremmelsesåret 2015.

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndighedens afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren i forbindelse med forfremmelsesåret 2015 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 26. august 2016 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-48/16)**

(2016/C 371/39)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat J. Abiks)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelse om fastlæggelse af det antal pensionsgivende tjenestear, der tildeles i Den Europæiske Unions pensionsordning efter en ansøgning om overførsel af pensionsrettigheder, og erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af Kommissionens manglende overholdelse af en rimelig frist for behandling af ansøgningen.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 6. november 2015, hvorved ansættelsesmyndigheden traf endelig afgørelse om at fastsætte det beløb, der blev overført til EU-pensionsordningen til 135 955,38 EUR i stedet for 155 237,25 EUR, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre sagsøgeren det tab på 10 739,28 EUR, som denne har lidt som følge af, at Kommissionens tjenestegrene handlede i strid med god forvaltningsskik.
- Kommissionen tilpligtes at betale en efter Personalerettens skøn passende erstatning — dog ikke under 1 000 EUR — til sagsøgeren for den ikke-økonomisk skade, som sagsøgeren har lidt som følge af den anfægtede endelige afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Roest mod Kommissionen**(Sag F-85/12) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/40)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 29.9.2012, s. 35.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — McMichael mod Kommissionen**(Sag F-18/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/41)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 20.4.2013, s. 47.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Boyd mod Kommissionen**(Sag F-19/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/42)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 123 af 27.4.2013, s. 30.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Hoeve mod Kommissionen**(Sag F-57/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/43)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013, s. 27.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Cobo Benito mod Kommissionen**(Sag F-70/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/44)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014, s. 28.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 29. august 2016 — Marinozzi og Cat mod Kommissionen**(Sag F-128/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/45)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015, s. 43.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA